

BINNENGEKOMEN
TEAM DOCUMENTSERVICES
D.D. 11-04-2022
No. 2022.08781 (BO-Ruimte)
No. 2022-08782 (RAAD)

Verzonden: zondag 10 april 2022 09:11

Aan: Griffie <griffie@gemeenteraadmaastricht.nl>

>

Onderwerp: Raadsvergadering 13 april 2022 - reparatie bestemmingsplan Grensmaas 2018

Beste mensen,

Lang gewacht en stil gezwegen, nooit gedacht maar toch gekregen. Daar is ie dan, de schriftelijke inzending voor de Raadsvergadering van 13 april 2022.

Laten we deze Raadsvergadering een keerpunt maken in een principiële strijd van heb ik jou daar. Ik heb veel meegemaakt in mijn korte leven, maar deze komt toch wel de top 3 binnenvliegen.

Gaarne verwijs ik u naar de bijlage.
.. ingezonden stuk

Raadsvergadering Maastricht d.d. 13 april 2022

Agendapunt: Reparatie bestemmingsplan Grensmaas 2018

Beste mensen,

Het is me allemaal wat. De Stuwweg. Anno 2022 zijn de gemeente en de bewoners 6-8 jaar bezig over een slecht wegdek (vastgesteld door de gemeente zelf op 10 november 2016) en het al dan niet mogen hebben van een ponton bij een woonobject.

Omdat eerlijk het langste duurt: ik ben eigenaar geworden zonder mij te verdiepen in deze toestand. Ik wist er niks van en het is mij ter ore gekomen in de afgelopen maanden. Mijn recht van spreken is wellicht slecht uit te leggen (had je maar geen boot moeten kopen) maar het maakt mij niet opeens "geen bewoner of secundaire burger van Maastricht". Mijn eerste gedachte was eigenlijk ook 'hoe ingewikkeld kan het zijn, dat dit niet oplosbaar is'? Ik woon er (nog) niet, ik beleg in woonlocaties. Ik verhuur enkel en alleen aan mensen uit het onderwijs (werkend of studerend), uit de zorg (werkend of studerend) en uit de kinderopvang. Tegen relatief lage huur. Dat doe ik nu, dat doe ik al jaren en dat blijf ik nog wel even doen. Check het gerust. Ik ben ook geen onderdeel van het juridische traject welke tussen de Stuwweg-bewoners en de gemeente loopt. Ik geloof niet in het juridificeren van problemen. En zeker niet dit soort problemen. Ik geloof in het opstropen van mouwen, niet lullen maar poetsen. Door burgers, maar ook door instanties. En dat, de mouwen opstropen, doe ik tot er een bevredigend resultaat is.

Status quo: Geen steek verder. Bakken met geld achteruit.

Wel nu: zes jaren lang wordt er heen en weer bagger over de schutting gegooid. Zes jaar lang proberen bewoners en de gemeente elkaar te overtuigen van het "eigen gelijk". Zes jaren die beter besteed hadden kunnen worden, door zowel de ambtenaren als de bewoners.

Om te beginnen "het wegdek".

Zoals de gemeente zelf heeft vastgesteld is het een drama op de Stuwweg. Een erftoegangsweg buiten de bebouwde kom, met een wegdek die in Oekraïne niet zou misstaan. Als we niet beter wisten zou je denken dat je een oorlogsgebied inrijdt. Ik maak deze metafoor maar even, omdat we allemaal op ons netvlies hebben hoe het er daar nu uitziet. Dat scheelt iedereen die dit leest en aanhoort een rit naar de Stuwweg. Dit is natuurlijk een wrang vergelijking die ik liever niet maak, immers, het houdt in Oekraïne niet op bij een slecht wegdek. Bij ons is het slechts een klein onderdeel van ons dagelijkse ritme. Iedere dag 3 of 4 keer over die rot weg rijden. Met Oekraïne in het achterhoofd zou je je bijna schamen om hier over te klagen. 500 meter slecht wegdek.

In dezelfde constatering van de gemeente (november 2016) wordt gesteld dat de snelheid tijdelijk verlaagd dient te worden van 60 naar 30 km/u. Met als reden de veiligheid. Voor de leken onder u:

“Een erftoegangsweg is het meest lokale wegtype in de Nederlandse wegcategory. Het betreft wegen met gemengd langzaam verkeer en gemotoriseerd verkeer, zonder rijrichtingscheiding en meestal zonder gescheiden fietspaden.”

In het geval van de Stuwweg hebben we het over een Erftoegangsweg van soms krap 2,5 meter breed.

Welnu, het is april 2022 en de weg is sinds de 11^e november 2016 onberoerd gelaten. Correctie: de weg is nog meer vervallen dan die bewuste 11 november. En dan in het achterhoofd houden dat op die bewuste dag (ik herhaal het nog maar een keer, 11 november **2016**) het wegdek niet out of the blue zo slecht is geworden. Nee, de Stuwweg was al jaren slecht. We kunnen gemakshalve dus stellen dat het wegdek al zeker 10 jaar droefenis is. Er kan niet normaal gereden worden met een auto, laat staan met de fiets. De aanpassing van de snelheid van 60 naar 30 is een lachertje. Zelfs 5 km/u kan niet. Voor diegene die denken “wat overdrijft die meneer”, vraag ik u op de fiets langs te komen en de gehele Stuwweg af te rijden. Daarna spreek ik u weer. En maak deze rit in het donker, want dan ervaart u de ellende het beste: de straatverlichting is namelijk net zo een armoe. Ook al jaren.

Waar wil ik heen met dit betoog? Ik wil zo snel mogelijk een normaal wegdek, zoals iedere burger dat wil. En dat is niet een wegdek afgestort met zand en kiezels (wat na 1 regenbui weer weg is), maar een mooi normaal wegdek. Als dit wegdek op een van de toegangswegen naar het kantoor van mevrouw Penn lag dan had binnen een week de boel opgeknapt geworden. Geen ontkennen aan, dus probeer dit ook niet te weerleggen. De ad-hoc oplossingen zoals het opvullen met grind en zand heeft enkele maanden geleden **wederom** plaatsgevonden. Dezelfde dag, ja, dezelfde dag, was alles weer weggespoeld. Het staat op film. De gemeente weet het. Mevrouw Penn weet het. Het wordt genegeerd.

De gemeente is een koning in het uitstellen. Verschillende argumenten, ik noem het langverwachte riool, de oever, de pontons, worden te berde gebracht om maar geen nieuw wegdek neer te hoeven leggen. Hoe goed die initiatieven ook zijn (ook wij willen een riool), het is nu geen argument meer om op te wachten. Het riool is er niet, komt ook niet binnenkort en zelfs niet binnen 2 jaar. Komt het wel binnen 2 jaar of zelfs binnen 12 maanden, dan verzint de gemeente maar iets om het naar voren te halen. Wachten is geen optie meer. Wachten doen we op een taxi, niet op een normaal wegdek. En we wachten op schade en vallende fietsers. Noem het “dempen als het kalf verdronken is”.

Dan het onderdeel pontons.

Ook een mooie. Er is werkelijk niet 1 argument te bedenken om de pontons weg te halen, behalve de persoonlijke mening van een individu: "ik vind het niet passen, het is niet mooi." Er zijn meerdere argumenten te bedenken om de pontons wel te rechtvaardigen of zelfs aan te moedigen. Sterker nog, er was überhaupt geen wet- of regelgeving die een ponton verbiedt. Tot de dag van vandaag niet. Er wordt nu geprobeerd een bestaande situatie in een vakje te plaatsen en daarop te gaan handhaven. Bijna Russische toestanden: regelgeving aanpassen of maken en dan optreden, na gelang het de gemeente uitkomt. Niemand, maar dan ook niemand heeft last van de pontons. Niemand, maar dan ook niemand, kan een zinvol argument bedenken om ze te verbieden. Je zou nog eerder verwachten dat er regelgeving komt die de pontons verplicht. Het is als de autogordel verbieden omdat ze foei lelijk zijn en dan bij een ongeval ontdekken dat ze eigenlijk verplicht hadden moeten zijn. Ik kan me het derde remlicht nog herinneren: oi oi oi wat was dat verboden. Sinds 1996 zijn ze verplicht. Iedereen wist dat het veiliger was met een derde remlicht. De wetgever moest er nog jaren over slapen. De pontons zijn het derde remlicht. We weten allemaal dat het logisch is, maar eenmaal een gedachten opgebouwd, dan is het lastig van denkwijze te veranderen.

DE ARGUMENTEN

Argument "Verbod":

1. Het ziet er niet uit en past niet bij de uitstraling (met alle respect, maar dat is een persoonlijke). Ik vind ook wat van de Mosae Forum, maar daar hoort u mij ook niet over. Overigens kan ik dit argument persoonlijk wel volgen. Het verdient geen schoonheidsprijs, zoals een aantal plekjes erbij liggen. Het zijn niet de mooiste 500 meters van Maastricht. NOG NIET. Maar dat kan ik ook over 10 andere straten bedenken en die ruimen we ook niet uit de weg.

Argumenten "Gedogen (of zelfs verplichten?)":

1. Het heeft een functie. Veiligere ligging door de nogal wijzigende waterstanden. Toegang wordt veiliger, ligging van de boot is vele malen veiliger. Anticiperen op hoogwater is hiermee opgelost. Daarover hieronder meer.
2. Het geeft de bewoners een optie tot het plaatsen van fietsen, brandstoftanks, tuin, kortom een beter leefklimaat. Niemand wil een olietank op zijn dak. Over "het past niet in het beeld" gesproken: het zou wat zijn als straks alle woonboten aan de Stuwweg hun spullen (en brandstoftanks) op hun schip plaatsen... Daar knapt de boel van op (not).
3. Het staat niets en niemand in de weg, anders dan het individu van het argument hierboven.
4. Rijkswaterstaat (Rijksvastgoedbedrijf) heeft de plek vergund. Die zijn er mee content. Er wordt ook belasting over betaald.

Ad 1. **Het heeft een functie.** ('het derde remlicht'). Afgelopen zomer was wel het ultieme voorbeeld. Hoogwater. Alle boten met een ponton zijn probleemloos door deze situatie 'gegaan'. 2 boten, zonder ponton, hebben doodsangsten uitgestaan. Mevrouw Penn weet er alles van. Een ponton zorgt voor een veiligere koppeling tussen kade (rigide) en het woonobject (de boot). De krachten van de stroming worden beter beheerst en geabsorbeerd door een ponton. Een ponton brengt de bizarre krachten beter over naar het vasteland. Dat zijn feiten, geen meningen. Afstandshouders en loopbruggen (waar we heen gaan zonder ponton) kunnen dit niet altijd absorberen. Ik kan het weten, want ik heb een woonschip zonder ponton. Ik heb uren gedacht dat mijn boot er vandoor zou gaan. We hebben met man en macht met staalkabels en auto's boten op hun plek gehouden. Boten zonder ponton.

De raad weet het want enkele van jullie is op locatie geweest. De hele nautische wereld weet het, want het zijn feiten. Eigenlijk weet iedereen het, behalve enkele eigenwijze figuren binnen de gemeente, die nou eenmaal A hebben gezegd en weigeren voor visie B open te staan. Gezichtsverlies is oh zo pijnlijk. Eenmaal een weg ingeslagen en weigeren om te keren. Spookrijden en weten dat er een tegenligger kan aankomen. Maar ja, het is nou eenmaal de kortste weg, dus we rijden gewoon door. Het derde remlicht verbieden, ook al is het de beste uitvinding in decennia. Bij een groen verkeerslicht blind oversteken en niet meer links/rechts kijken, want ja, groen=groen. Bij ijzel gewoon plankgas de weg over, want ja, de gemeentewerf hoort zout te strooien.

De gemeente staat voor een keuze: maken we de Stuwweg mooi en trots (over smaak valt niet te twisten overigens) door het rigoureuze verbieden van pontons die er al jaren liggen, of zeggen we tegen de bewoners "lieve mensen, we snappen dat een ponton veilig is, handig is, een aanwinst kan zijn voor het woongenot, maar zullen we dan afspreken dat we het netjes houden?" "Lieve mensen, jullie wonen daar toch fantastisch, er komt straks een riool en een prachtige fietsbrug, laten we met zijn allen daar een trekpleister van maken en alle pontons leuk aankleden met planten en boompjes, laten we ervoor zorgen dat we er geen werkplaats van maken met afval, containers, schroot enz. enz. U hoeft uw brandstoftank niet op het dak van uw boot te zetten, zet deze op een mooie plek op de ponton, netjes in een kist/kast die voor elke bewoner hetzelfde dient te zijn. Veiliger, mooier. Netter."

Hier zal geen bewoner op tegen zijn.

De gemeente kan ervoor kiezen, net als ze dat bij de Erftoegangsweg doen, rigide regels wat mooier en vriendelijker in te vullen. Waar de gemeente zelf dus zegt "eigenlijk mag je hier 60, maar dat lijkt ons niet zo handig" kan de gemeente nu ook zeggen "het kan inderdaad allemaal wel wat mooier en netter, enkele bewoners maken er een potje van, maar laten we samen met die bewoners eens iets moois maken daar". Laten we een plan opstellen. Om dat laatste te kunnen uitvoeren heeft een bewoner echter wel visie, perspectief, nodig. En dat is niet een jarenlange strijd over het verbieden van een ponton en/of heel misschien een rioolaansluiting. Op basis daarvan gaat geen enkele bewoner investeren in een net ponton. Sterker nog, op basis van diezelfde gedachten beslist de gemeente al jaren dat ze geen nieuw wegdek neerleggen. De visie is namelijk "hier komt ooit een riool, dus ik stop er nu geen euro in. Zonde van mijn geld, laat die bewoners maar even 10 jaar over een rot weg rijden".

Zie hier de overeenkomsten tussen een gemeente en een burger: visie, perspectief, doet leven. Geef ons perspectief en we zorgen dat de Stuwweg gaat leven. Met bepaalde richtlijnen, misschien een paar euro subsidie, misschien zonder subsidie, maar over 2 jaar ligt er een prachtige Stuwweg. Sommige met een ponton, sommige niet.

Aan allen: laten we in godsnaam eens stoppen met deze bizarre strijd over pontons en een wegdek. De pontons liggen er al decennia. Het wegdek ligt er al decennia. De bewoners zijn al jaren bewoners en willen gewoon als normaal inwoner van Maastricht behandeld worden. Niks meer en niks minder. De bewoners willen net als Mosae Forum een mooie plek om te vertoeven. Laten we daar dus op aansturen, een mooie plek. Ik, eigenaar van nr. 10, 42 en 44, ben bereid om daarin te investeren. Iedere euro die de gemeente erin stopt, stop ik er ook in. Geef mij, geef ons, perspectief en we doen het. Met pontons, en met een mooie weg. Het riool nemen we op de koop toe, als deze er al gaat komen.

Ik vraag de gemeente(raad) mij 18 maanden te geven om alle gezichten in dezelfde richting te krijgen en toe te werken naar eenheid, orde en netheid. Zodat over 18 maanden ook de gemeente durft te zeggen: "Ik ben blij dat meneer zo doorgedramd heeft. Wat hebben we een prachtige Stuwweg, met pontons."

Waar in 90% van de gevallen beleggers als vervelend geldgedreven instituut worden weggezet (en vaak terecht), beloof ik u het tegendeel. Perspectief doet leven, dat beloof ik. U mag mij daarop afrekenen. Die 18 maanden die ik vraag kan ook nog wel bij deze 8 jaar.

Met een hoogachtende groet en perspectief,